

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการสร้างเสริมความหวังต่อการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง

ผู้เขียน นางสาวชมพูนุท ศรีรัตน์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ฉวีวรรณ	ธงชัย	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. พิกุล	นันทชัยพันธ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

ความรู้สึกลิ้นหวังของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่างมีผลกระทบต่อกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ การสร้างเสริมความหวังจะช่วยให้ผู้ป่วยมีความตั้งใจในการฝึกการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันขณะอยู่ใน ระยะการฟื้นฟูสมรรถภาพ การวิจัยแบบก่อนการทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการ สร้างเสริมความหวังต่อการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วย อัมพาตท่อนล่างที่อยู่ในช่วงระยะการฟื้นฟูสมรรถภาพและพักฟื้นตัวอยู่ในหอผู้ป่วยศัลยกรรม อุบัติเหตุและศัลยกรรมกระดูก โรงพยาบาลลำปาง ระหว่างเดือนตุลาคม 2545 ถึงเดือนเมษายน 2546 จำนวน 10 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดและกลุ่มตัวอย่างทุกรายได้รับการ สร้างเสริมความหวังจากผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือการสร้างเสริมความหวัง คู่มือการฟื้นฟูสมรรถภาพ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป ดัชนีชี้วัดความหวังทั่วไป แบบวัดความหวัง เฉพาะเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และแบบวัดการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้สถิติเชิงบรรยายและสถิติทดสอบวิลคอกชันจับคู่เครื่องหมายตำแหน่ง

ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากการสร้างเสริมความหวัง กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันสูงขึ้นจากก่อนได้รับการสร้างเสริมความหวังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการสร้างเสริมความหวังสามารถนำมาใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยอัมพาตท่อนล่าง ในระยะของการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Effect of Enhancing hope on Activities of Daily Living Among Paraplegic Patients

Author Miss Chomphoonut Srirat

Degree Master of Nursing Science (Medical and Surgical Nursing)

Thesis Advisory Committee

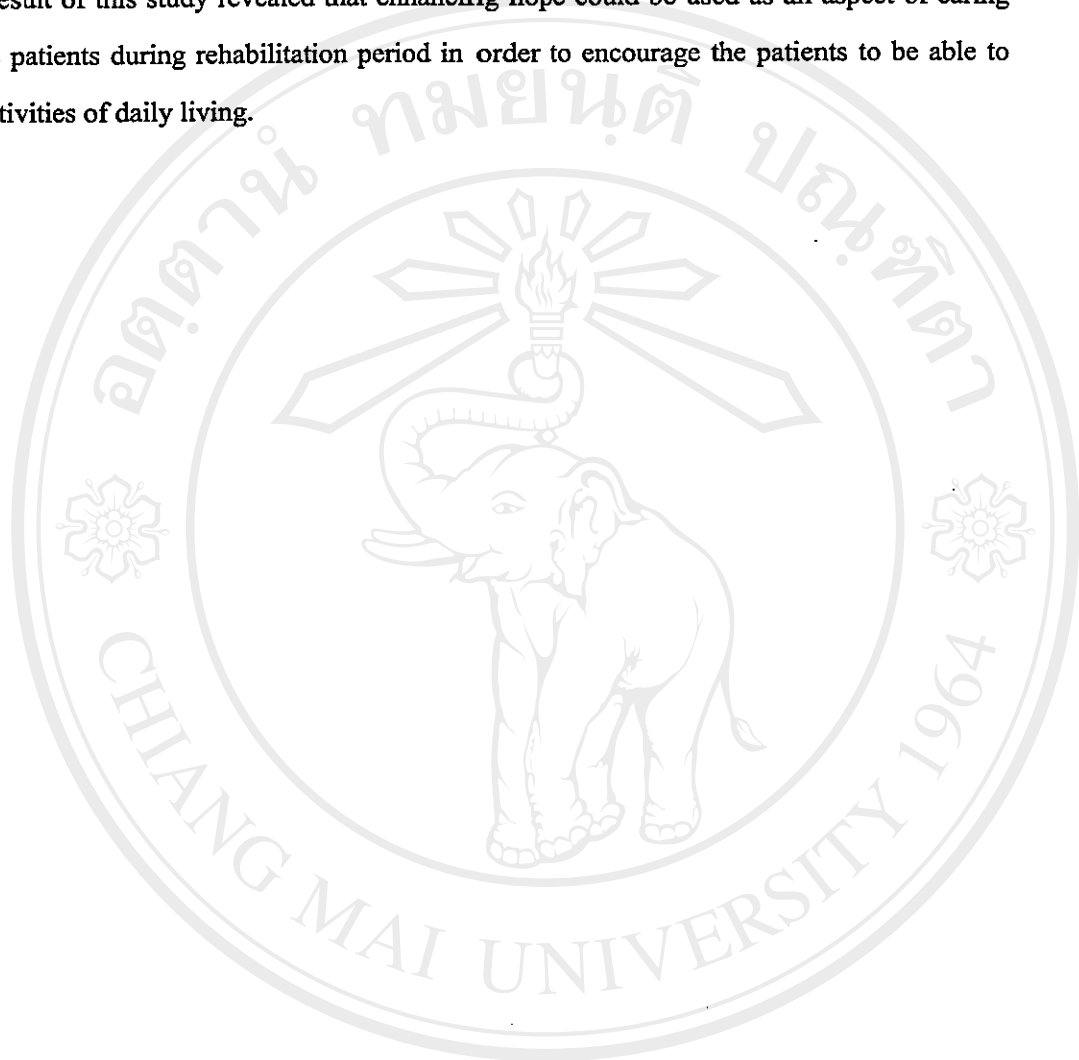
Assoc. Prof. Chaweewan	Thongchai	Chairperson
Lect. Dr. Pikul	Nanthachaipan	Member

Abstract

Hopelessness among paraplegic patients affects the rehabilitation process. Enhancing hope is one of the methods to encourage the patients in training activities of daily living skills during rehabilitation period. The purpose of this pre-experimental study was to examine the effect of enhancing hope on activities of daily living among paraplegic patients. The purposive samplers were 10 paraplegic patients during rehabilitation period who were admitted to trauma surgical and orthopaedic surgical wards at Lampang Hospital during October 2002 to April 2003. All patients received enhancing hope program provided by the researcher. The research instruments consisted of demographic data form, the enhancing hope program, the guideline for rehabilitation, Herth Hope Index, specific hope regarding activities of daily living index and the Functional Independence Measure. Data were analyzed by using descriptive statistics and the Wilcoxon matched-pairs sign-ranks test.

The major result revealed that after enhancing hope, the subjects' activities of daily living scores significantly increased at a level of .01

The result of this study revealed that enhancing hope could be used as an aspect of caring for paraplegic patients during rehabilitation period in order to encourage the patients to be able to achieve the activities of daily living.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved